

Petr Hájek: Chladné globální oteplení: Zahyneme určitě. Buď horkem, nebo zimou. Buď proto, že jsme bílí, nebo že pracujem. Buď že se nakazíme, nebo že nám dají povinně vakcínu. Není nad jistoty vyspělých liberálních demokracií

- CZ24 News | 29. července 2020

PETR HÁJEK se těší z krásného léta a doporučuje všem, aby se těšili také – dokud to ještě jde

Zajímá se někdo v druhé polovině července víc o politiku než o počasí? Pak patří ke čtyřprocentní deviaci (jako autor tohoto textu), pro niž politika nezná sezónu, neboť i to počasí je už dávno výsostná politika. A pak jsou tu ještě ti, pro které je životy: politici a všichni na ně tak či onak osobně navázaní. Zvláště, blíží-li se podzimní volby do krajů a do senátu, které je mohou o velmi slušné příjmy a vliv připravit, nebo jim je naopak nadělit.

Zbývající většině předvedli meteorologové letos další parádní číslo. Zvláště ti, které (z politických důvodů) zaměstnává Česká televize. Utrácí peníze daňových poplatníků na skupinu moderátorů, jejichž úkolem je každodenně ujišťovat veřejnost o existenci pětisetletého sucha, tedy takzvaného globálního oteplování, respektive klimatické změně.

Nikoli té, která probíhá neustále co svět světem je – ovšem v cyklech tak dlouhých, že člověka se prakticky netýkají – ale té, kterou prý lidstvo svou prací zapříčinilo. A pokud s touto činností – vyráběním obživy například – lidé okamžitě nepřestanou, planeta shoří v žáru z dobytých metanových pšouků a podobných bizarností. Skoro bych řekl, že je to lepší než smrt hladem. Alespoň v druhé polovině července nádherného léta podivného roku se dvěma dvacítkami v „titulu“ se to tak jeví. Jenže to by nebyla žádná politika.

Válka musí bejt, vy kluci pitomí!

Tihle meteorologové jsou ráce asi zrovna tak potřebná jako politologové: Dodávají témata výrobcům zábavy, která se stále ještě tváří jako produkce informací. Mediální dělnictvo ovšem potřebné je, protože někdo musí uspořádávat mystifikace manipulující veřejností, aby vypadaly jako zábava. Všichni dohromady ji pak (většinově) straší, že jestli nepřestane chodit do práce, vyrábět potraviny, šaty, světlo, teplo, vodu a podobné samozřejmosti, bude zle. A ještě víc zle bude, pokud to nadále vyrábět budou, a planeta shoří. A úplně nejvíc zle, pokud si nenechají strhávat ze svých mizerných platů dost na to, aby z toho mohli všichni ti veřejnoprávní parazité luxusně žít.

Protože ovšem tohle už nešlo dlouho natahovat, neb těm, kteří si na svou existenci musejí vydělávat onou odpornou „uhlíkovou“ prací, začínala tahle pitvornost docházet, musela přijít válka. A protože válka je vždycky neočekávaná a vždycky jiná než ty minulé (které bojují většinoví politici, politologové a média, zvláště ta „veřejnoprávní“), dostala podobu koronaviru a pandemie. Již jsem zde inzeroval, ale zopakuji to (opakování jest matkou moudrosti):

Kdo se o téhle válce a jejím pozadí chce dozvědět víc, než nabízejí davy politiků, politologů,

hygieniků – a ostatně i meteorologů, může si opatřit knížku, která právě vyšla v našem nakladatelství Česká citadela. Jmenuje se **Úder - deset týdnů, které otřásly světem (očima konspiračního teoretika)** a měla by být k dostání ve všech knihkupectvích. Pokud ji před vámi však skryjí (například pod záminkou, že je již rozebraná), [objednejte si ji přímo u nás](#).

Tahle válka – po dramatickém rozehrání na jaře – se právě dostává do další fáze, právě tak, jak bylo lze předpokládat, když došlo k „rozvolňování“ protiepidemických vládních opatření (ostatně o tom se tam také dočtete). Jenže „válka musí bejt, vy kluci pitomí,“ jak vyložil už Jaroslav Hašek ve svém světoznámém románu. A tak je. A bude.

Policie proti černým pracujícím

Bojují v ní všichni proti všem. Třeba (černé) basketbalistky v Americe teď vypověděly loajalitu státu, který jim umožnil (ilustrativní případ ohavné diskriminace), aby se místo práce (rasistická mánie zločinné bílé rasy, na jejíž životech nezáleží) věnovaly házení míče na koš. A za to je živí. No hnus. Takže když před zahájením zápasu (jak je v kraji zvykem) spustila americká hymna, odkrácely do šaten.

„Nechci poslouchat tuhle hymnu a stát při ní,“ vysvětlila basketbalistka Layshia Clarendonová. Správná žába. Reprezentantka. A má to v hlavě (a ve vztazích) uspořádané. Už třetí rok žije v (lesbickém) manželství. A je černá. K úplné dokonalosti jí už schází asi jen, že není na vozičku (což se jí ale vzhledem ke kariéře vrcholné sportovkyně nakonec může podařit dosáhnout). Pak už to bude rovnou na prezidentskou kandidaturu – něco jako u nás varšavsko-natovský generál Petr Pavel.

Ta košíkářka teď aktuálně bojuje za to, aby byl tento ligový ročník věnován šestadvacetileté Breonny Taylorové. To byla (černá) paní, která podlehla přestřelce ve svém bytě, kam přišli policisté zatknout jejího (černého) přítele, přestože se věnoval náročné práci v drogovém byznysu. Věřili byste takovému zvěrstvu? Proč neemigrují?

Ministr proti premiérovi

Třeba u nás by to měli lepší. Jsme přece jen vyspělejší společnost. Nebo brzy budeme. Až Piráti po úspěšné práci pro Pražany (primátor Hřib již brzy město zcela paralyzuje, takže jeho – nikoli Hřibova – uhlíková stopa zcela zmizí) převezmou stát, začne to legalizací marihuany. Je to dobrý nápad. Brzy pak již občan nerozezná skutečnost od rauše. A místo Koněva bude stát v Praze 6 svatá Gréta.

Zatím však ještě bojujme. To si předsevzal i ministr vnitra Jan Hamáček (ČSSD), když obhajoval útok na své vládní partnery z ANO. Měl totiž zato, že je třeba opět všude nosit roušky – asi aby se tak kompenzovaly ty otevřené hranice pro nakažené cizince (kteří stejně moc nepřijíždějí) a naše vlastní občany, kteří se jezdí sportovně nakazit na zahraniční dovolenou. Když k jeho alarmismu premiér poznamenal, aby se staral raději o fungování České pošty, a ne o koronavirus, socialistova duše vzpěnila:

„Trochu se vracíme do toho března, ale dneska už je vidět, kdo tu pravdu měl, a kdo neměl. Pan premiér Babiš by si měl uvědomit, že kdybych se nemontoval do shánění roušek a nechal to na ministerstvu zdravotnictví, tak ty roušky nemáme ještě dneska. Já jsem zkrátka jen řekl, že když nám znovu rostou čísla po stovkách, pak je nošení roušek to nejjednodušší, co můžeme udělat.“ A pak ještě (na téma tzv. e-roušek) dodal: „To už zavání ‚Velkým bratrem‘.“

Ví, o jakém zápachu mluví. Je to přece on, kdo na svém „ministerstvu pravdy“ zřídil instituci proti nemístnému praktikování svobody slova. Co je v médiích pravda, a co není, budou nyní určovat jeho

podřízení. A jeho stranický kolega Lubomír Zaorálek těm „pravdivým“ médiím (které nikdo nekupuje) k tomu přidá ještě nějakou tu miliardu (z našich daní) na přežití – než tu válku vyhrají. Pak už to bude zase povinné. Ale vzhledem k tomu, že mezitím se stane EU (dluhovou) federací, takže národní státy zmizí, převezme náročnou práci s odměnami za pravdu (a vězením za pomluvy, že jde o typickou tyranii) soudružka Jourová v Bruselu.

Vzhůru do přírody!

Takže žádný strach, milí spoluobčané. Vše je v nejlepších rukou vůdců Čtvrté říše. Utrácejme, jak diví, protože šetrnost je nectnost, rozmařilost a dluhy naopak. Rasismus (černý) je výraz úcty k historii. Pravda je lež. Válka je mír. Že to není původní? Že už to před lety (nejeden bílý rasista) napsal? To je právě ono: Opakování je matka moudrosti. Nějak jsme si to nezapamatovali, nebo jsme to omylem pokládali za zábavu.

Vzhůru do přírody, dokud je! Brzy ji již sežehne horko nebo mráz. Podle toho, co se aktuálně bude víc hodit pod pojem „klimatická změna“. Ale tak jako tak za to určitě bude moci lidská práce. Ta ohavná činnost, co provozovali běloši, aby mohli vydělávat na „sociální“ dávky diskriminovaným „černým“ (nejen černochům).

Ostatně brzy to tady převezmou komplet. Na jednom italském ostrově a mnoha řeckých se jich už zase tlačí tisíce. Pokrokový italský premiér jim otevírá přístavy. Zpátečnický řecký předseda vlády je naopak začal vracet do původní vlasti. No fuj! On ho brzy Erdogan srovná. A soudružka Merkelová mu k tomu přidá pár miliard eur. 750, nebo 755 – na tom přece už nezáleží.

Záleží na jediném. Neprozradím, nenechám se zavřít. Ostatně za chvíli jsou tu volby. Ten odporný bělošský výmysl.

Naštěstí už asi jedny z posledních.